

GJYKATA SUPREME E KOSOVËS-kolegji i përbërë nga gjyqtarët: Gyltene Sylejmani, kryetare, Erdogan Haxhibeqiri dhe Muhamet Rexha, anëtarë, në çështjen juridike të paditësit NTP. “B.C.”, me seli në Vushtrri, të cilin e përfaqëson B.A., avokat nga Prishtina, kundër të paditurës Komuna e Vushtrrisë, për shkak të borxhit, përkitazi me revizionin e paditësit, paraqitur kundër aktgjykimit të Gjykatës së Apelit të Kosovës, Ae.nr.100/2014 datë 10.07.2015, në seancën e mbajtur më 1.2.2016, mori këtë:

A K T G J Y K I M

Refuzohet si i pabazuar revizioni i paditësit NTP. “B.C”, me seli në Vushtrri, paraqitur kundër aktgjykimit të Gjykatës së Apelit të Kosovës, Ae.nr.100/2014 datë 10.7.2015.

A r s y e t i m i

Me aktgjykimin e Gjykatës së Apelit të Kosovës, Ae.nr.100/2014 datë 10.7.2015, është refuzuar si e pabazuar ankesa e paditësit dhe është vërtetuar aktgjykimi i Gjykatës Themelore Prishtinë - Departamenti për Çështje Ekonomike, I.C.nr.4/2013, datë 10.2.2014, me të cilin është refuzuar si e pabazuar kërkesëpadia e paditësit për detyrimin e të paditurës Komuna e Vushtrrisë që t’ia paguajë borxhin në shumën prej 24.576,76 €, në emër të kryerjes së punimeve ndërtimore shtesë, me kamatë ligjore, duke llogaritur nga dita e parashtrimit të padisë e deri te pagesa definitive. Është vendosur që secila palë t’i heqë shpenzimet e veta procedurale.

Kundër aktgjykimit të gjykatës së shkallës së dytë, paditësi, përmes të autorizuarit të tij, me kohë ka paraqitur revizion, për shkak të shkeljeve thelbësore të dispozitave të procedurës kontestimore dhe zbatimit të gabuar të së drejtës materiale, me propozimin që aktgjykimet e të dy gjykatave të prishen dhe çështja t’i kthehet gjykatës së shkallës së parë për rigjykim.

E paditura ka paraqitur përgjigje ndaj revizionit, me propozimin që ky të refuzohet.

Gjykata Supreme e Kosovës, pas shqyrtimit të aktgjykimit të goditur sipas dispozitës së nenit 215 të LPK, ka gjetur:

Revizioni është i pabazuar.

Nga shkresat e lëndës rezulton se, sipas kontratës nr. 03.11.2004, paditësi me të paditurën kanë qenë në raporte juridiko-detyrimore për rinovimin dhe shndërrimin e bodrumit

në bife në SH.M.T "L.S." Vushtrri, si dhe shfrytëzimin e tij, si qiramarrës, për periudhën prej 36 muaj, ashtu që 50% e investimeve do të kompensoheshin përmes qirasë për shfrytëzimin e lokalit, ndërsa 50%-shi tjetër do të mbetet në ngarkim të paditësit. Është parashikuar edhe mundësia e vazhimit të kontratës.

Gjykata e shkallës së parë, pas administrimit të provave, ka gjetur se gjatë kryerjes së punimeve ndërtimore organi mbikëqyrës i të paditurës, me rastin e procedimit të mbikëqyrjes së punimeve, ka rekomanduar kryerjen e disa punimeve shtesë, të cilat i ka konstatuar dhe i ka specifikuar në librin e ndërtimit. Punimet shtesë të përmendura nuk janë autorizuar nga Departamenti i Prokurimit Publik i Komunës apo përmes marrjes së pëlqimit nga APP dhe, si të tilla, nuk gëzojnë mbrojtje gjyqësore sipas dispozitës së nenit 633 të LMD dhe nenit 34.2 pika (d) dhe 34.5 të LPP, nr.2003/17, andaj vendosi si në dispozitiv të aktgjykimit.

Gjykata e shkallës së dytë, në procedurën e ankimit, ka pranuar si të drejtë dhe qëndrimin juridik dhe konstatimi faktik të gjykatës së shkallës së parë dhe ka refuzuar si të pabazuar ankesën e paditësit.

Gjykata Supreme e Kosovës, ka vlerësuar se gjykata e shkallës së dytë në bazë të vërtetimit të drejtë dhe të plotë të gjendjes faktike, ka zbatuar drejt dispozitat e procedurës kontestimore dhe të drejtën materiale kur ka refuzuar ankesën e paditësit. Aktgjykimi i goditur nuk përmban shkelje thelbësore të dispozitave të procedurës kontestimore të cilat kjo Gjykatë i vlerëson sipas detyrës zyrtare.

Aktgjykimi i goditur nuk përmban të meta të tilla që do të ndikonin në ligjshmërinë e tij lidhur me zbatimin e gabuar të së drejtës materiale. Ashtu si të dy gjykatat e instancave më të ulëta, edhe kjo Gjykatë mendon se kërkesëpadija e paditësit për detyrimin e të paditurës për pagimin e borxhit për punime shtesë, nuk gjen mbrojtje gjyqësore sipas dispozitës së nenit 633 të LMD, për faktin se, në rastin konkret, për kryerjen e punimeve shtesë paditësi nuk kishte pëlqimin me shkrim të porositësit të punimeve, përkatësisht të zyrtarit përgjegjës në Departamentin e Prokurimit, si nënshkruer i kontratës. Konstatimi në ditarin e ndërtimit i organit mbikëqyrës të së paditurës se duhet të kryhen punime shtesë, nuk paraqet bazë ligjore për realizimin e një të drejte të tillë, pasi që punimet e tilla nuk janë në kompetencën e këtij organi.

Për më tepër, edhe në dispozitën e nenit 24.1 të Ligjit për Prokurimin Publik (2003/17) është përcaktuar se zyrtari i prokurimit i një autoriteti kontraktues është i vetmi person i autorizuar për të lidhur ose për të nënshkruar një kontratë publike në emër të atij autoriteti kontraktues. Kontrata publike e nënshkruar nga kushdo tjetër, përveç zyrtarit të prokurimit të autoritetit kontraktues, është e pavlefshme dhe e papranueshme.

Përveç tjerash, edhe në dispozitën e nenit 34.2 pika (d) të LPP është përcaktuar se autoriteti kontraktues mund të zhvillojë procedurë negociimi të një kontratë për kryerjen e punimeve shtesë kur këto nuk janë parashikuar në kontratë apo projekt, nëse ato punë janë paraqitur përmes rrethanave të parashikuara, nëse ato punime janë rezultat i rrethanave të parashikuara dhe janë të nevojshme për kryerjen e punimeve të parashikuara në projekt. . Meqë punimet shtesë nuk janë autorizuar nga Departamenti i Prokurimit Publik i MASHT, si i vetmi autoritet kompetent

për dhënien e pëlqimit për punime shtesë apo përmes marrjes së pëlqimit nga APP për lidhje të kontratës përmes procedurës së negociuar, në këtë rast paditësi nuk ka bazë ligjore për ta realizuar të drejtën e kompensimit të punimeve shtesë, ashtu siç ka vlerësuar me të drejtë gjykata e shkallës së parë.

Për arsyet e përmendura më lart, kjo Gjykatë i cilëson si të papranueshme parashtrimet në revizion se të dy gjykatat, me rastin e marrjes së vendimit, kanë zbatuar gabimisht të drejtën materiale, duke mos i vlerësuar në mënyrë objektive shkresat e lëndës.

Kjo Gjykatë i vlerësoi parashtrimet në revizionin e paditësit se aktgjykimi i goditur është marrë me shkelje thelbësore të dispozitave të procedurës kontestimore, por gjeti se ato janë të papranueshme për faktin se me to vetëm përshkruhet gjendja faktike e konstatuar nga gjykata e shkallës së parë, duke mos u bërë saktësimi dhe arsyetimi i pretendimeve për këto shkelje në kuptim të ligjit, ndërsa gjykata e revizionit e shqyrton aktgjykimin e goditur brenda kufijve dhe shkaqeve të vëna në dukje në revizion (neni 215 i LPK).

Objekt i shqyrtimit kanë qenë edhe parashtrimet e tjera në revizion, por pa ndikim në zgjidhjen e çështjes konkrete, pasi që në revizion paditësi përshkruan përmbajtjen e provave, pa dhënë arsye lidhur me shkeljet e pretenduara të dispozitave të procedurës kontestimore dhe zbatimin e gabuar të së drejtës materiale.

Nga sa u tha më sipër dhe me zbatimin e nenit 222 të LPK, u vendos si në dispozitiv të këtij aktgjykimi.

GJYKATA SUPREME E KOSOVËS NË PRISHTINË

E.Rev.nr.47/2015 datë 01.02.2016

Kryetare e kolegjit,
Gyltene Sylejmani